ఆడ మనసు

జి.ఎన్.సూరి

కిరణ్మయికి ఏడు పొచ్చినంత పనైంది... నాం... ...స్తోంది.

కాదు.... నిజంగానే ఏడుపు హృదయం ... ...న మనసు.

కిరణ్మయి నుదురు బాదుకుంది.

తన దౌర్భాగ్యాన్ని తలచుకుని.... తన పరిస్థితికి కుళ్ళిపోతూ.

'ప్రేమ' అనే అందమైన అనుభవాన్ని—

'ప్రేమ' అనే అపురూపమైన అనుభూతిని—

'ప్రేమ' అనే అత్యంత విలువైన వరాన్ని.... ఎంత తేలిగ్గా నష్టపోయింది... ఎంత అవివేకంతో శాశ్వతం కాకుండా చేసుకుంది.

కిరణ్మయికి జరిగింది కలైతే ఎంత బాగుండు ననిపించింది....

ఆమెకి విజయవాడలో ఒక కంపెనీలో ఉద్యోగం వస్తే విశాఖపట్నం నుంచి వచ్చింది. అప్పుడు పరిచయం అయ్యింది ఆమెకి శరత్‌బాబుతో.

కొత్తగా అఫీసులో అడుగుపెట్టిన కిరణ్మయి మేనేజర్ సీటు చూపించి వెళ్ళగానే బిక్కు బిక్కుమంటూ కూర్చుంది.

ఆమెకి అంతా అయోమయంగా అనిపించిందా నిముషంలో.

ఆఫీసులో పనిచేసే మిగిలిన జనం అంతా ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళెవరూ కిరణ్మయిని అసలు పట్టించుకోలేదు.

పైగా వాళ్ళం[illegible]న వాళ్ళే. [illegible]ప్పేసరి.

కిరణ్మ[illegible]

ఈ ఉద్యోగంలో అనిపించి అ వాతావరణం చూస్తూంటే.

ఇంక తప్పనిసరన్నట్లు టేబుల్‌మీద ఉన్న కాగితాలు అందుకుని చూడసాగింది తలొంచుకుని.

అలా అయిదు నిముషాలు ఉండిపోయింది. "హలో...." అన్న కంఠం వినపడి చటుక్కున తలెత్తింది కిరణ్మయి.

ఎదురుగా ఒక యువకుడు నిలబడి ఉన్నాడు. నీట్‌గా డ్రెస్ చేసుకుని.... చక్కటి హెయిర్‌స్టయిలూ.... అందమైన రూపంతో ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాడు.

ఎవరు మీరన్నట్లు కిరణ్మయి కనుబొమలు ముడిచి చూసింది.

"మీరు కిరణ్మయి కదూ?.... ఈ రోజే వచ్చారా?" అడిగాడతను.

అతని కంఠం కూడా బావుంది.

"అవును.... మీరు....?" కిరణ్మయి ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది అతనివైపు.

అతను నవ్వాడు.... ఆ నవ్వు సమ్మోహనకరంగా ఉంది.

"నా పేరు శరత్‌బాబు.... అంటే 'దేవదాసు' వ్రాసిన శరత్‌బాబుని కాను... అలా అని సినిమా యాక్టర్ శరత్‌బాబునీ కాను.... ఈ ఆఫీసులో పర్చేజ్ డిపార్ట్‌మెంట్ ఇన్‌చార్జ్‌గా పనిచేస్తున్నాను.... సో.... గ్లాడ్ టు మీట్ యు...."

అతని మాటతీరు కిరణ్మయికి నవ్వు తెప్పించింది.

నవ్వేసింది.... చిన్నగా.

"సారీ.... ఆఫీసు పనిమీద బయటకు వెళ్ళవల్సి వచ్చింది.... మీకు స్వాగతం చెప్పలేకపోయినందుకు ఏం అనుకోకండి."— శరత్‌బాబు అన్నాడు.

కిరణ్మయికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లు అయ్యింది. ఫర్వాలేదు అనుకుంది అంతకు ముందు చూసిన గంభీరమైన వాతావరణం తర్వాత ఎదురయిన ఈ చిన్నపాటి కదలిక చూసి.

శరత్‌బాబు మాటలు ఇంకా వినాలనిపించేవిగా ఉన్నాయి ఆమెకి.

"చూడండి.... మీ కెటువంటి సందేహం కలిగినా— ఎలాంటి సహాయం కావాల్సివచ్చినా నన్ను నిర్మొహమాటంగా నిలదీసి అడగండి.... సో.... ఇప్పటికి సెలవు తీసుకుంటాను మరి..." అంటూ చేయి అదోలా ఊపి ప్రక్కరూములోకి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

అదే.... అదే.... తనని మధురమైన ఊహల్లోకి తోసేస్తే.... అదే తనని మరీ మరీ అతని సాన్నిధ్యాన్ని కోరుకునేలా చేస్తే.... దగ్గరయ్యేలా చేస్తే....

కిరణ్మయి బాధగా కణతలు రాసుకుంది. అప్పుడే ఆ ఉద్యోగంలో చేరటానికి ముందే తను కాలేజీనుంచి వస్తే.... అబ్బాయిలతో మాట్లాడం.... జోక్స్ కట్ చేసుకోవటం బాగా ఎక్కువగా ఉండేది.

బహుశా అలా చలాకీగా మాట్లాడే తత్త్వంకల మనిషి కావటం వలనేమో మనసు అతని స్నేహాన్ని కోరుకుంది.... స్నేహం.... స్నేహం.... కాదు.... కానే కాదు.... అది తనపాలిట శాపం అయ్యింది. అతని జీవితాంతం ఏడిపించే జ్ఞాపకం అయ్యింది.... పాడు జ్ఞాపకం!

కిరణ్మయి కళ్ళవెంట జివ్వుమని నీళ్ళు తిరిగాయి. ఉలిక్కిపడి చుట్టూ చూసి కళ్ళు తుడిచేసుకుంది.

* * *

"మీరు ఆఫీసు అవ్వగానే నాతో కాఫీకి రావాలి...." శరత్‌బాబు అన్నాడు.

కిరణ్మయి నవ్వి వూరుకుంది.

"ఎందుకలా నవ్వుతున్నారు? .... దానర్థం వస్తాననా.... రాననా" శరత్‌బాబు అడిగాడు.

కిరణ్మయి అతనివైపు సూటిగా చూస్తూ— "ఎందుకట కాఫీ?" అనడిగింది. చెంపకు చేయి చేర్చి.

"నా బోర్ భరిస్తున్నందుకు!" శరత్‌బాబు సీరియస్‌గా అన్నాడు.

అంతే.... అది ఆఫీసనే సంగతి మర్చిపోయి పగలబడి నవ్వేసింది రెండు నిముషాలపాటు.

ఆమె నవ్వటం చూసి చుట్టూ ఉన్న వాళ్లు చికాగా మొహంపెట్టారు.

[illegible]కుంది.

[illegible] అసూయగా

[illegible]

అనిపించి చాలా సరదా .... అదోరకం ఆనందంగా అనిపించింది.

ఆ సాయంకాలం ఆఫీసు అవ్వగానే కిరణ్మయి శరత్‌బాబుతో బయలుదేరింది.

బజార్లో అతని ప్రక్కన నడుస్తూంటే ఏదో హాయి అనిపించిందామె మనసుకి.

ఒకచోట పూలదుకాణం కనిపిస్తే ఆగాడు శరత్‌బాబు.

"మీకు మల్లెలిష్టమా?....జాజులంటే మోజా"_ అడిగాడు కిరణ్మయి వైపు చూస్తూ.

"నా మాటెలాఉన్నా.... మీకు పూల పిచ్చి ఉన్నట్టుందే!"_ కిరణ్మయి అంది.

"పిచ్చి అనరు...అభిరుచి అంటారు.. అయినా పువ్వుల్ని ఇష్టపడనివాళ్ళూ, ప్రేమించనివాళ్లూ ఎవరుంటారూ? "_ శరత్‌బాబు అడిగాడు.

* * *

అమాటే.... ఆ ప్రేమ అన్న పదమే తనని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది .... ఊహలకు దగ్గర చేసింది.

రోజురోజుకీ అతనంటే తనకి ఇష్టం పెరగసాగింది. ఇష్టం....ఇష్టం....

* * *

"ఏవిటి ఈరోజు మొహం అదోలా ఉంది ?"_ కిరణ్మయి మొహంలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు శరత్‌బాబు.

నీరసంగా నవ్విం...

"వొంట్లో ... ష్నని.

...గాడు మళ్ళీ.

మెల్లగా తలవూపుతూ _ "ఊఁ .... కాస్త తలపోటుగా ఉంది...." అంది.

శరత్‌బాబు మొహంలో ఆదుర్దా - ఆందోళనా చోటుచేసుకున్నాయి.

"మరెందు ఆఫీసుకి వచ్చినట్లు .... మిమ్మల్ని ఏంచేస్తే పాపం ఉంటుంది?"_ తీవ్రంగా అన్నాడు.

కిరణ్మయి హృదయంలో సంతోషం తరంగాలలా లేచింది.

....ఆ మందలించే ధోరణి....అ కోపం రావటం.... ఒక్క ప్రేమించిన వాళ్ళకే ఉంటుంది.

అంటే....అంటే శరత్‌బాబు తనని ప్రేమిస్తున్నాడా ?....అది అతని నోటి ద్వారా వింటే ఎంత బాగుండును ?

"నా గురించి ఎందుకు అంత బాధపడతారు ?.... నా కొచ్చింది వర్థి తలనొప్పేగా ?" కిరణ్మయి అడిగింది.

"మీరు నవ్వుతూ ఉండటం చూడగలను కాని_మీరు బాధపడటం నేను సహించలేను." శరత్‌బాబు అన్నాడు.

"శ....ర....త్ !" అభిమానంగా అంది.

ఆ పిలుపు వింటూ అతని మొహం వెలిగిపోయింది....ఆనందంతో.

తను అతన్ని ఏకవచన ప్రయోగం చేశానని స్ఫురణకు రాగానే కిరణ్మయి అమితంగా సిగ్గుపడిపోయింది. అదోలా ముడుచుకుపోయింది శరీరం.

"ప్లీజ్....నన్నికన్నుంచి అలానే

పిలవండి....అది నా కెంతో బావుంది!" శరత్ కళ్ళు మెరుస్తూంటే అన్నాడు.

"ఉహుఁ...." అంది తల అడ్డంగా వూపుతూ.

అతని మొహంలో రంగులు మారిపోయాయి. మొహం వాడిపోయినట్లు అయ్యింది!

"మీరు కూడా.... నన్ను కిరణ్ అని పిలిస్తేనే!" _ అతని వైపు చూస్తూ అంది.

మళ్ళీ సంతోషం చోటు చేసుకుంది అతనిలో...

...ళ్లా పిలవటం

అన్నది నిజమే!"- కొంటెగా అంది కిరణ్మయి.

"థాంక్యూ...." శరత్‌బాబు అన్నాడు.

* * *

థాంక్యూ.... థాంక్యూ వెరీమచ్ శరత్!....తను ఆ రాత్రి నిద్రకు దూరం అయ్యి ఎన్నోసార్లు అనుకుంది. తను ప్రేమించబడింది.... ప్రేమిస్తోంది. తన జీవితం కూడా ప్రేమతో ఆరంభం అయ్యింది.... అవుతోంది.

ప్రేమ ఎంత తీయనైనది....కాదు...

ప్రేమ.... ఎంత కమ్మనైనది.... అహా....

ప్రేమలో ఎన్ని రుచులు దాగున్నాయి....

ఆ రుచుల్లో చేదు కూడా దాగుందనీ.... అది కాలకూటమై తన హృదయాన్ని కాలుస్తుందనీ ఊహించిందా.... లేదు.... లేనే లేదు....

ఎందుకంటే ప్రేమ మంచినే కోరుకుంటుంది కనుక- హాయిగా.... సుఖంగా.... సంతోషంగా కాలం సాగిపోవాలని అనుకుంటుంది కనుక....

కాని- అది జరగలేదు. తన అదృష్టం వక్రించింది.... తన నుదుట గీతలో అస్పష్టమైన మెలిక ఉంది. ఆ మెలిక మొత్తం అంతా తలక్రిందులు చేసేసింది.

ఆ రోజు.... ...పు ఘడియలు.... ...

తనకే ఎదురవ్వాలా-

* * *

"మనల్ని చూస్తే ఆఫీసులో ఆ ముసలి మేళానికి ఎంత మంటగా ఉందో తెల్సా మీకు!"- పార్కులో కుర్చుండగా అంది.

"ఎందుకట!"- శరత్‌బాబు అడిగాడు నవ్వుతూ.

కిరణ్మయికి ఏంచెప్పాలో తెలియలేదు వెంటనే. కాస్త తడబడి- "అదే.... మనం ఇంత క్లోజ్‌గా ఉంటున్నాం కదూ!.... అది చూసి...." అంది.

"ఏడిశారు...." తేలిగ్గా అన్నాడు.

మరి కాసేపు ఏవేవో కబుర్లు సాగాక-

"అవునూ.... ఇక ఎన్నాళ్ళూ పార్కుల్లోనూ.... సినిమా హాల్స్‌లోనూ కల్సుకోవటం...." కిరణ్మయి అంది.

"అయితే కాపురం పెట్టేద్దామా!"- ఠక్కున అన్నాడు శరత్‌బాబు.

కిరణ్మయి బుగ్గలు ఒక్కసారిగా ఎర్రబడ్డాయి. ఆమె కనురెప్పలు బరువెక్కి పోయాయి

"ఛీ...." అంది.

నిజానికి ఆమె కోరుకునేది అదే అయినా.

శరత్‌బాబు గంభీరంగా మారి పోయాడు.

అతను కవ్విస్తాడనుకుంది.... నవ్విస్తాడనుకుంది. అలాంటిది అలా ముభావంగా ఉండిపోవటం ఆమెలో కోటి సందేహాలకి కారణం అయ్యింది.

"ఏం శరత్.... మీ పెద్దవాళ్ళకి ఏమైనా అభ్యతరం ఉంటుందా!"- కిరణ్మయి అడిగింది.

"ఊఁ.... ఊహు.... అది కాదు!"- శరత్‌బాబు కిరణ్మయి మొహంలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

"మరి....?"కిరణ్మయి ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ అంది.

మరి కొంతసేపు ఏం మాట్లాడకుండా ఉండిపోయాడు శరత్‌బాబు.

అతనేం చెప్తాడోనని ఆతృతగా ఎదురు చూడసాగింది కిరణ్మయి.

కాసేపటికి శరత్‌బాబు కిరణ్మయి కళ్ళలోకి చూస్తూ- "సారీ.... కిరణ్మయీ.... నేనోటి నీ నుంచి దాచాను.... నన్ను క్షమించవ్!"- అన్నాడు.

అది వింటూ కిరణ్మయి గుండెలు దడదడలాడాయి.

ఆమె మనసు చెడుని శంకించింది.

"ఏ.... మిటి!"- అనడిగింది గొంతు తడారిపోతూంటే.

"అదే.... అది...." శరత్‌బాబుకి తను చెప్పవల్సింది ఎలా చెప్పాలో తెలియలేదు కాబోలు.... మధ్యలో ఆగి పోయాడు.

"ప్లీజ్.... శరత్ అదేమిటో చెప్పవ్!"- కిరణ్మయి కంఠం సన్నగా వొణికింది.

"నాకు.... నాకు.... ఇదివరకే పెళ్ళయ్యింది!"

కిరణ్మయి నెత్తిన పిడుగు పడినట్లు అయింది. తను విన్నదీ.... వింటున్నది ఏమిటి....

"నన్ను మన్నించు కిరణ్మయి.... వెధవది ఒక ఆడిపిల్లతో తిరుగుతున్న గ్లామరు నన్ను ఉన్న విషయం చెప్పాలని పించకుండా చేసింది. పెళ్ళయినవాణ్ణి అంటే నువ్వు నాతో స్వేచ్ఛగా తిరగవని అసలా ప్రస్తావనే రానిచ్చేవాణ్ణి కాదు నేను...."

ఆ మాటలు కిరణ్మయికి గుండెల్ని పిండేస్తున్నాయి. ఆమెని మరింత ఏడిపిస్తున్నాయి.

కిరణ్మయి కళ్ళనుంచి ధారగా కన్నీళ్ళు ప్రవహిస్తున్నాయి.

"ఏం మాట్లాడాలి.... ఏమనాలి అతన్ని.... తిట్టాలా.... కొట్టాలా.... అపహ్యించుకోవాలా?...."

"కిరణ్మయి..ఇప్పుడుకూడా ఈ నిజం నీనుంచి దాస్తే .... మరింత ద్రోహం చేసినవాణ్ణవుతాను. ....నీ బ్రతుకును నాశనం చేసినట్లు అవుతుంది...." శరత్‌బాబు చెప్తున్నాడు.

దాచినా....మానినా ఒకటే....మనసు పారేసుకోవటం జరిగిపోయింది.... హృదయ... ...క రూపానికి చోటి ...

ఆ మనసు తిరిగి రాదు....ఆ రూపం చెరిగిపోదు.... శరత్ .... నన్నెందుకు భగ్న ప్రేమికురాల్ని చేశావ్ ?

కిరణ్మయి మనసు మౌనంగా రోదించింది.,. అతన్ని దూషించలేకపోతోంది ఆమె.... అతన్ని అసహ్యించుకోలేక పోతోందామె.

అతను ఏ ఉద్దేశ్యంతో అలా ప్రవర్తించినా ....ఏది మనసులో ఉంచుకుని అలా ప్రవర్తించినా అతను తన ప్రేమికుడు... అంతే !

తనెందుకు అతనికి పెళ్ళి అయ్యిందేమోనని ఆలోచించ లేకపోయింది....?

తను మాత్రం ఎందుకు తొందరపడి మనసు అర్పించుకోవాలి ?

అతను అందంగా ఉన్నాడు.. సమ్మోహనకరంగా మాట్లాడుతున్నాడు .... మంచితనం కనబరుస్తూ చేరువగా మసలుతున్నాడు....

అది చూసి అతన్ని ప్రేమించేసింది.. మనసు అర్పించుకుంది....

ఏమనుకుంటే ఏం లాభం ?.... తను నష్టపోయింది.... తను 'ప్రేమ' అనే మాటకు దూరం అయిపోయింది....

కిరణ్మయి వెళ్ళుతూంటే శరత్‌బాబుకి ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు....

* * *

కిరణ్మయికి ఇక విజయవాడలో ఉండాలనిపించ లేదు.... రాజీనామా లేఖ వ్రాసి పోస్టులోవేసి విశాఖపట్నం బయలుదేరింది.

శరత్‌బాబుని తప్పు పట్టలేకపోతోంది ఆమె.

పరస్పరాకర్షణ !

దట్సాల్ —

అది అతన్ని నిజం చెప్పనివ్వలేదు అన్నిరోజులు. అతను నిజాయితీపరుడు.. అందుకే చివర్నికూడా రహస్యం రహస్యంగా ఉంచేయలేదు.

అలాగే చేసుంటే మరో ఆడదాని జీవితంలోకి ట్రెస్‌పాస్‌చేసి మన్నించబడనంత నేరం చేసుండేది !

ఇప్పుడు నరకయాతన తనవరకే పరిమితమైంది.

కిరణ్మయికి మనసంతా బరువుగా ఉంది.

ఆ బరువు నెలా తగ్గించుకోవటం ?

అది సాధ్యమయ్యే పనేనా ?

తన ఆడమనసు పడిన తొందరపాటుకి ఆ బరువుని జీవితాంతం అలా మోస్తూ ఉండటమేనా ?

అంతేనేమో !!

కిరణ్మయి విషాదంగా నవ్వుకుంది — కన్నీళ్ళు పొంగుతూ వస్తూంటే !

బండరాళ్ళు

మధుచక్రవర్తి

మండు వేసవి !

ఎండ మండిపోతోంది....

వడగాడ్పు....వేడిగాలి....

ఒక్క మబ్బుతునకైనా లేని ఆకాశం, వట్టిపోయిన గోవులా, ఎండిపోయిన చెరువులా ఉంది.

అదంతా బీడువడ్డ బంజరు.

అక్కడక్కడా గుబురు గుబురుగా బలిసిన బలుసు .... బొమ్మజెముడు పొదలు.... — ఆ పొదల మధ్యగా, మేకను మింగి, మెలికలు తిరిగి, ఎటూ కదల్లేక పడున్న కొండచిలువలాంటి నాటు దాట....

ఆ దారి తిన్నగా "దాసరిమెట్ట"కు పోతుంది.

నిశ్శబ్దం....నిర్మానుష్యం....

ఉండి ఉండి దూరంగా తుమ్మతోపు లోంచి అడవి పావురాలు 'గుర్ గుర్' మంటున్నాయ్.

నోటితో వింతగా చప్పుడు చేస్తూ, గిత్తల్ని అదిలిస్తూ బండిని తోలుతున్నాడు దేవుడు.

బానిసత్వానికి, వెట్టిచాకిరికి ప్రతినిధుల్లా, తలలూపుతూ బండిని లాగుతున్నాయి గిత్తలు. వాటి నడకకు లయగా శ్రుతిచేస్తూ మోగుతున్నాయి వాటి మెళ్ళో కట్టిన చిరుగంటలు.

దారంతా అతుకులు గతుకులుగా ఉం...

...... సరైనమందులు